

Auctoris prefatio

¶ Scro questionū sup potestate ac dignitate papali opusculi arguuntur quod. 25. Sullbano de octava a scribis: incipit ipse auctoris prefatio in qua iustitiam ac intentionem suam explanat.

Sanctum ea

nibus nullatenus esse dā dum: 7 margaritas non esse mittēdas ante porcos diuinū ac sanctum eloquiū testat. Ne vide lz margarite cōculent a porcis et mittētes ac dantes sanctū canib? ab eis dirumpant. quovelut quodā pbabili a sensu p̄trario innuit: nō solū margaritas (scz sanos sermones 7 iustos) p̄pter canes 7 porcos a fidelibus iustitiā 7 veritatē zelantibus nō subtrahēdas. sed etiā coram ipsis porcis 7 canibus taliter esse spargēdas si fieri potest vt verisimilr p̄sumat qd ab ipsis non debeant turpiter cōculari nec spargētes piculose dirumpi. Cap. 1. q. 1. sequēs opusculū vt desidero ad manus forte pueniet emulorū qui odio simulāre etiā que ipsis vera vident (si dicerem) dammare: vel ad periculosum sensus trahere molirent: tali modo in eo conabor: procedere vt ex modo loquēdi nō quis dicit: sed qd dē coacti attēdere: mei ob odium nisi ipos malitia verauerit. inaudirā nequa q̄ neq̄ter lani ent veritatē. p̄sonam em̄ diuinā recitabo. et sepius opiniones p̄trarias p̄tractabo: nō solū eas q̄bus aduersor: s̄ etiā quib? mēte adbereo hoc tñ nullatenus exp̄mendo: interdū sciēter p̄ eis rēratue siue sophistice allegādo in persona p̄firmantiū aliorū vt p̄ vtraq̄ p̄te allegatiōib? intellectis veritatē sincer? amato: pure orationis verum a falso habeat discernēdi occasionem. ¶ De causa scribendi.

¶ Vir quidā venerabi

lis octo tradidit mihi questiones quarū a me solutōne dignatus est humiliē flagitare. Ego aut sciētie mee penuriam nō ignorans nō solū soluēdi sed etiā sarcinā discutiēdi eas de: ad presens querere declinare: si nō seruire cuperem dep̄canti. In illo ergo habens fiduciā qui nōnunq̄ reuelat paruulis que a sapientibus 7 prudentibus abscondunt: ipsas breuiter conferendo tractare curabo: vel salte3 occasionaliter alijs fructificans quedam eorum excitabo ingenia.

¶ Capitulū primum probat qd suprema potestas spūalis 7 potestas sup̄ma laicalis ex natura rei non possunt cadere in eundem hominem et probat quinque rationibus ad quas respondetur infra capitulo quinto et decimo octauo.

Questio prima Ca. I

245

Questio prima
Cap. I

¶ Rigitur que

ritur. Circa p̄tēs spirituales sup̄ma: et laicalis sup̄ma ex natura rei intm ex opposito distinguuntur qd nō possunt formaliter s̄l cadere in eundē boiez. Circa hāc q̄stionē sunt vel eē possunt p̄trarie opiniones. quātrū vna est qd due potestates p̄dictę simul in eundē boiem cadere minime possunt. pro qua pōt taliter allegari: qd ex opposito diuiditur intm distinguunt ex natura rei qd simul in eodē esse non possunt. sed p̄tēs spūalis sup̄ma: 7 laicalis sup̄ma: ex opposito diuiditur. p̄tēs enī humana coactiua primo diuidit in p̄tētem spūalē 7 laicalem. qd spūalis p̄tēs sup̄ma 7 laicalis p̄tēs sup̄ma intm distinguuntur ex natura rei qd simul in eodē esse nō possunt. Amplius potestates ille que duo capita diuersorū corporū p̄stituūt: simul in eodē eē non possunt: sicut nec idē homo pōt simul esse duo capita diuersorū corporū. P̄tēs aut spūalis sup̄ma 7 laicalis sup̄ma cōstituūt duo capita diuersorū corporū scz imperatorē 7 summū pōtificē qui sunt duo capita diuersorum corporū scz clericorū 7 laycorū qui distincti debēt esse sicut ex v̄bis hieronimi qd ponitur. xij. q. i. c. duo. et alijs sacris canonib? colligi pōt. qd non possunt cadere in eundē boiem.

¶ Rursus p̄tēs laicalis sup̄ma ex natura rei includit dñationē. vnde 7 impator est dñs mūdi: et iure impatorū ac regū vnusquisq̄ possidet qd possidet. viij. di. c. quo iure. Si sup̄ma p̄tēs spūalis dñationē excludit: sicut 7 omīs p̄elatio ecclīastica testāte petro: qui in ep̄la sua pria. ca. v. vniuersis p̄latis ecclīe ait. Pa: scite qd in vobis ē gregē dei. 7 post. Neq̄ vt dominantes in clero: sed forma facti gregis ex aio. ergo iste due p̄tēs in eundē cadere non possunt: P̄terea: idē ex natura respectu eiusdem nō pōt esse pater et filius. fungens autē laicali p̄tē sup̄ma est filius ecclīe si est fidelis vt dī di. xcvi. Si impator. Si autē est infidelis neq̄ filius est ecclīe neq̄ pater: summ? aut pontifex pater est vniuersalis ecclīe: ergo iste due p̄tēs nō possunt cadere in eundem. Item idē homo nō est sibi p̄p̄i subiect? nec eē pōt ex natura rei: sed fungens sup̄ma p̄tē laicali: est subiectus 7 inferior papa: cū etiā3 ep̄o inferiori ipse submittat caput. di. lxiij. ca. valentinian? qd iste due p̄tēs nō possunt cadere in eundem boiem.

¶ Caplū secundū ponit opinionē tenentē qd papa habeat plenitudinē p̄tēs rā in spūalib? q̄s in tēporalib? et hoc rationib? nouē ad quas r̄s dēf infra ca. v̄ij. et sequētib? vt ad singulas annorabitur.

Opinio prima

Ratio prima

Secunda

Tertia

Quarta

Quinta

22 ij